AKBABA

Gölgesinden korkanlar!

Gaip Aranıyor !

İsminin Tevfik Rüştü Aras olduğunu, vaktile Hariciye Vekilliği yaptığını, şahsî sevimliliği sayesinde Rusya ile aramızdaki bütün anlaşmazlıkları kolayca halledivereceğini söyleyen ve eski Tan gazetesi ve Görüşler mecmuası muharrirlerinden olduğu rivayet edilen, büyük ağızlı, kocaman gözlüklü, seksapeli kuvvetli, sempatik bir zat son zamanlarda kayıplara karışmıştır. Nerede olduğunu gören, duyan, bilen varsa aşağıdaki adrese haber vermesi rica olunur:

Hariciye Vekâleti
Sabık Hususî Kalem Müdürü :
Refik Âmir

Deli İbrahim

Kuruçeşme cinayetinin kahramanı muhakeme ediliyordu. Suçlunun avukatı Mehmet Ali Sebük, dâvanın başındanberi devam eden iddiasını bir daha tekrarladı :

— Müekkilim İbrahim delidir... Bu deli İbrahimi, bir akıllı gibi alarak...

Dâvacı tarafın avukatı Esat Mahmut Karakurt muarızının sözünü kesti :

— Sayın yargıç !.. Meslekdaşım, öyle görüyorum ki, tarihî hakikatleri biribirine karıştırmaktadır : Bay avukatın bahsettiği Deli İbrahimi hepimiz mektep sıralarında iken okumuştuk : Eski Osmanlı padişahlarından biridir.. Cümhuriyet mahkemelerinde, onun müdafaası yapılmasını apaçık bir irtica sayar ve şiddetle protesto ederim !

Ankara Ekspiresi !

Cihad Baban sordu :

— Ankara ekspiresi nasıl ?..

Ziyad Ebüzziya cevap verdi :

— Bildiğin gibi...

— Yani ?..

— Yani... Dört beş bin lira götürdü... Şimdi bekliyoruz, bakalım ne getirecek!

Cümhuriyetin Sultanüşşuarası Cahit Sıtkı Tarancıya taç giydirme merasimi !

ÇAPKIN SUBAY

Kaç haftadır gazetelerde ilânını, camekânlarda kendisini görüyorum : Çapkın Subay !

Bir genç zabit, kollarının arasında şehvet baygınlığıyle yatan güzel kıza doğru eğilmiş, süzgün gözlerle bakıyor...

Basın piyasasını curcunaye veren bu romana elim değmedi. Yalnız uzaktan gözüm değdi... İçinde ne var, bilmiyorum. Kabındaki isim ve resim kâfi !

Ogündenberi —merakla, dikkatle, endişe ile— bekliyorum : Kalemlerden öfkeli bir ses, Millî Savunma Bakanlığından sinirli bir ses, İstanbul Savcılığından sert bir ses !

Bu ses çıkmadı. Görmediler mi ? Duymadılar mı ? Aldırmadılar mı?..

Hayır, görmemek olmaz, duymamak olmaz, aldırmamak hiç olmaz !

Bazı meslekler kutsal bir mâna taşır. Onlardan yalnız saygı ile bahsedebiliriz : Askerlik, öğretmenlik, yargıçlık gibi...

Türk zabiti vatan topraklarını beklerken, Türk analarının, Türk kızlarının namusuna bekçilik ettiğini, göğüs dolusu bir şeref ve gönül dolusu bir idrak ile bilmektedir. Onu Viyana operetlerinin pudralı zabitleri gibi «Çapkın Subay» diye matbuat sahnesine çıkaramayız !

Hâlâ silâh altında bir milyon süngümüz var. Gündüzleri işimizi, geceleri uykumuzu, o süngülere ve o kılıçlara borçluyuz.

Bugün «Çapkın Subay» ı kayıtsız bir sükût ile karşılarsak, yarın meslek haysiyetini hayâsızca damgalayacak yeni yeni romanlar bekleyelim : Zampara yargıç, Fındıkcı öğretmen, Aşifte daktilo... gibi !

Türk subayı bizim millî mukaddesatımızdandır. Onun adını ve şerefini sarraf kalemlerin kazanç mevzuu yaptıramayız.

Akbaba

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 103

Yavuz hırsız!

Hangi gazeteyi isterseniz alınız, hangi sayfayı isterseniz açınız ve hangi telgrafı isterseniz okuyunuz: Ruslar!.. Ruslar!.. Ruslar!..

Bir memlekette ayak takımı, dişler bıçaklaşmış, gözler süngüleşmiş, eller pençeleşmiş, yakarak, yıkarak, çiğniyerek, iyinin, güzelin, doğrunun üstüne mi yürümeğe başladı? Rusya arkasındadır!

Bir memlekete Moskof çizmesi, nalçalarından kanlar fışkırarak ayak mı bastı? Hürriyet, istiklâl, umumhaneye düşmüş bekâret gibi yok olmuştur!

Bir memlekete -tipi içinde şehirlere inen aç kurtlar gibi- Rus idaresi mi çöktü? Örs, çekiç, sapan, tezgâh, fabrika, hepsi Moskova yolundadır!

Doğuda, batıda; güneyde, kuzeyde; nereye ayak basmışsa taş üstünde taş, omuz üstünde baş bırakmıyan bu Rusya, şimdi bizden —profesörlerinin sesi ve radyolarının ağzıyle— yedi katında yedi göbek ecdadımız yatan topraklarımızı istiyor!

İnsan mezbahasına çevirdiği memleketlere Müttefik gazetecileri bile sokmıyan bu Rusya, şimdi bizden —hürriyet adına, adalet adına, demokrasi adına— millî öfkenin taşa tuttuğu bir gazetenin hesabını soruyor!

Dünya tarihi acaba buna benzer bir yavuz hırsız görmüş müdür?

Yusuf Ziya ORTAÇ

Mısırda: Kızıl kıyamet!

Rus — Biraz da Mısır patlatayım!

Erkek — Sen şu kafanın üstündekine şapka mı diyorsun?..
Kadın — Ya sen şu şapkanın altındakine kafa mı diyorsun?!

BİR ANKET

Yazan: Burhan FELEK

Bilmem bilir misiniz? İki türlü gazeteci vardır : Birisi kendi yazısını kendisi yazar. Öteki kendi yazısını başkasına yazdırır. Daha doğrusu başkasının yazısını kendine mal eder. Bunlardan birincisi bendeniz gibi olanlardır.

Merhuma ait bir fıkrayı hatırlamama ve size de hatırlatmama müsaadenizi diledikten sonra bir çırpıda nakledivereyim.

Bir gün hoca merhumun karısı, — kim bilir ne sebeple — dağda odun keserken kocasının — yânimerhum hocanın — vefat etmiş olduğunu konuya komşuya âhü-ü-vâh ederek anlatırken birisi sormuş :

— A kardeş! Merhumun dağda öldüğünü kim haber verdi.

— Ayol zavallı hocanın kimi var ki?.. Kendi ölmüş, kendi geldi haber verdi!.. cevabını almış,

Bizim de kimimiz var ki? Kendi yazımızı kendimiz yazarız. Ama ikinci sınıftan olan açıkgözler şuna buna başvurup anket yaparlar. Yâni her hangi bir mesele hakkında gelip fikrinizi sorar ve yazarlar. Bu yazının mesuliyeti fikir sahibinin, ücreti anketi yapanındır! Tıflı Hasan efendi merhumun ruyası gibi...

Bilmiyor musunuz?. Onu da anlatayım.. Zaten ömrümüz anlatmakla geçiyor ve geçecek te.. Lâf anlayan beri gelsin!

Tıflı Hasan efendi merhum :

— Bu rüya çok acaip bir şeydir. Ben ne zaman rüyada iyi bir şey görsem uyandığım zaman bir eseri kalmaz. Meselâ rüyada bir kese altın verirler. Uyanırım, avucumda biraz terden başka bir şey bulamam. Gelgelelim kazara uykuda abdest bozsam, uyandığım zaman yatağımı ıslatmış olduğumu görürüm. Acaiptir efendim, dermiş. Bu bizim anket işi de öyle acaiptir.

Dün sabah yazımı yazmak üzere masamın önünde hazırlanırken kapı çalındı...

— Sizi bir hanım görmek istiyor, dediler.

— Nasıl hanım!..

— Genç bir hanım!

— Allah Allah! Ne münasebet? Al içeri, dedik.. Biraz sonra hanımın huzuruna çıkacak kılığa girip yanına gittim. Genç, civelek, şakrak bir hanım. Gözlerinin içi gülüyor, Şöyle ihmal adilmiş gibi giydiği tayörünün sol yakasında boyalı tahtadan sümüklüböcek takılı..

— Affedersiniz.. Sizi rahatsız ettim.. diye söze başladı.. Fazla açılamazdım.

— Estağfurullah! Emriniz nedir? dedim.

Gülümsiyerek devam etti :

— Eve gelişim hususî bir rahatsızlığa sebep olmadı ya?

Ne demek istediğini çaktım..

— Hayır hayır.. Mamafih gazetede..

— Biliyorum, lâkin bir gazeteci, bir gazeteciyi gazetecilik için, gazetesinde ziyaret ederse o gazeteci, kendi gazetesinin...

— Biraz karıştı.. Bu izahlardan beni muaf tutun da mevzua girelim. Çünkü [gülerek] ben de daha yazımı yazmadım..

— Oh ne âlâ! Sabahın ilk kaymağını ben alacağım...

Amma tuhaf görüşüyor yahu?! Ben :

— Hıhı diye sıkılgan bir gülme tasarlarken o çantasını açtı,

Bir sigara paketi, bir çakmak, bir bloknot, bir de kalem çıkardı. Paketi bana uzattı :

— İçmem, teşekkür ederim! dedim.

— Müsaade eder misiniz, diye kendisi bir sigara aldıktan sonra benim kibrit aramama zaman bırakmadan çakmağını çaktı, sigarasını yaktı, içine çekti, dumanı, sivrilttiği dudaklariyle sağ omuzundan yukarı üfledikten sonra :

— Beyefendi, sizi bir küçük anket için rahatsız ediyorum. Bu anket muayyen bir konuya dair değil., Birbiriyle hiç münasebeti olmıyan bazı sualler soracağım. Bu, Amerikada en çok muvaffak olmuş bir usuldür. Müsaade eder misiniz?

— Buyurun! Yalnız evvelden söyleyim, siyasî mevzularda konuşmıyalım..

— Hayır efendim! Ben de aynı fikirdeyim.. İşte ilk sualim: Kadınlara ne nazarla bakarsınız?.

Şaşaladım... Gülümsedim.. Ne diyeyim?..

— Kadınına göre!.

— Yok, kaçamaksız cevap veriniz!

— Hemşirem nazariyla bakarım..

— Hepsine de mi?.

— Tabiî!..

— Meselâ evinizdeki hizmetçiye de mi?..

— . . . . Vallahi pek o kadar ileri gider miyim bilmem!

— Kâfi beyefendi! Lûtfen cevap veriniz: Ölmeyi mi tercih edersiniz, öldürmeyi mi?

— Pek acaip sual.. Hiçbirini beğenmem!..

— Harbde?..

— Öldürmeyi tabiî!

— Teşekkür ederim.. Kadınların sigara içmelerine taraftar mısınız?..

— Yalnız güzellerinin... Az miktarda...

— Göz boyaları hakkında bir fikriniz var mı?

— Gazeteciler bu işi biraz anlarlar..

— Yok öyle değil! Hanımlar gözlerine bir takım boyalar sürmektedirler. Mavi, yeşil, siyah, falan.. Siz hangi rengi tercih edersiniz?

— Pek dikkat etmedim ama yeşil fena değil...

— Sarmısak sever misiniz?

— Bayılırım, kokusu olmasa!.

— Uykunuz kaçınca ne yaparsınız!..

— Sinirlenirim, okurum.. Bazan ilâç alırım..

— Etin neresini seversiniz?

— Kemiğe yakın olan yerini...

— [Gülümsiyerek] Atom bombası hakkındaki fikriniz?

— Bir cilt doktoru uyuza tutulup kaşmanlara ilâç bulmuş...
— Ah, bir iktısat doktoru da züğürtlüğe tutulup düşünenlere ilâç bulsa!.

— Kıyamet âlâmeti..

— Aya yol açılsa gider misiniz?

— Tramvayla değilse giderim.

— Tüneli işletmek için siz olsanız, ne yaparsınız?..

— Pehlivan yakısı yapıştırırım...

— Lâtife ediyorsunuz...

— Cevabımı aynen koymanızı rica ederim..

— Kokulardan hangisini seversiniz?

— Aç karnına kebap kokusu...

— Kediyi mi seversiniz arslanı mı?

— Ben kediyi severim, beni sevip sevmediğini de arslandan sorun!

— Milyoner olsanız ne yaparsınız??

— Sizi sekreter alırım..

— Teşekkür ederim.. Son bir sual daha : Tımarhane hakkında bir fikriniz var mı?,.

— Genişletilmesi mütalâsındayım... Başka,..

— Şimdilik bu kadar beyefendi. Çok naziksiniz... Müsaadenizle...

Ve çıktı gitti..

Burhan Felek

DEVE GÜREŞLERİ

Geçen hafta Veliefendi çayırında yapılan deve güreşlerinde develerin sıkı tutuşamadığı ve sık sık ürküp kaçtıkları görülmüştür. Buna sebep olarak sahanın çamur oluşu ileri sürülüyorsa da yaptığımız hususî tahkikat develerin hakem tâyin edilen Etem İzzet'ten ürktüklerini ve ona hürmeten güreşmeğe teeddüp ettiklerini göstermiştri.

Konser

Şehrimizin musiki hareketlerini okurlarına bildirmeyi vazife edinen Akbaba, bu sayısında iki konser haber veriyor: Biri Mithat Fenmen'in resitali, öbürü Cemal Reşid'in orkestra konseri. Piyanist Mithat Fenmen başarılı konserinde hakikaten sanatında fenlenmiş olduğunu gösterdi. Buna mukabil dinleyiciler, parçaların orta yerlerinde alkışlarla piyanistin işine müdahale ederek parça sonlarında sükûtu tercih ettiler.

Cemal Reşit Rey de, bodrum katında hazırladığı orkestrasiyle gayet başarılı bir musiki ziyafeti verdi. Yalnız dinleyiciler, tiyatrodan alıştıkları için olacak, daima çalgı (!) başladıktan sonra yerlerine gelmeyi âdet edindiklerinden, kapılarla sahne arasında kurander hasıl ederek üstadı bu soğuk havada hayli titrettiler. Bazı orkestra mensupları da bu hiddet ispazmozlarını hususî direktif sanarak lüzumsuz yerlerde tril'ler yaptılar. Başka bir ârıza olmadan, konser muvaffakiyetle sona erdi. Herkesi tebrik ederiz!

Şafak

— Duydun mu? Tan'cıları tevkif etmişler..

— İşte şimdi şafak attı desene!

Ders

Rasathane müdürünün bir teklifine uyulursa, okullara depreme karşı korunmayı öğreten bir ders konacakmış. Faydalı bir teklif ve faydalı bir ders. Netekim bunu haber alan itfaiye müdürü de yangına karşı korunma çareleri dersi; Sağlık müdürü kazalarda ilk yardım dersi; İktısat müdürü vurgunculara mücadele dersi ilâ... gibi yeni dersler konmasını teklif etmeyi derpiş etmektedirler. Bari Bakanlık lise müfredat proğramlarını büsbütün lâğvedip belediye dersleri adı altında liseler de yalnız bu kabîl dersleri okutup öğretse!

¡Demokrat parti = Tüccarlar Partisi!

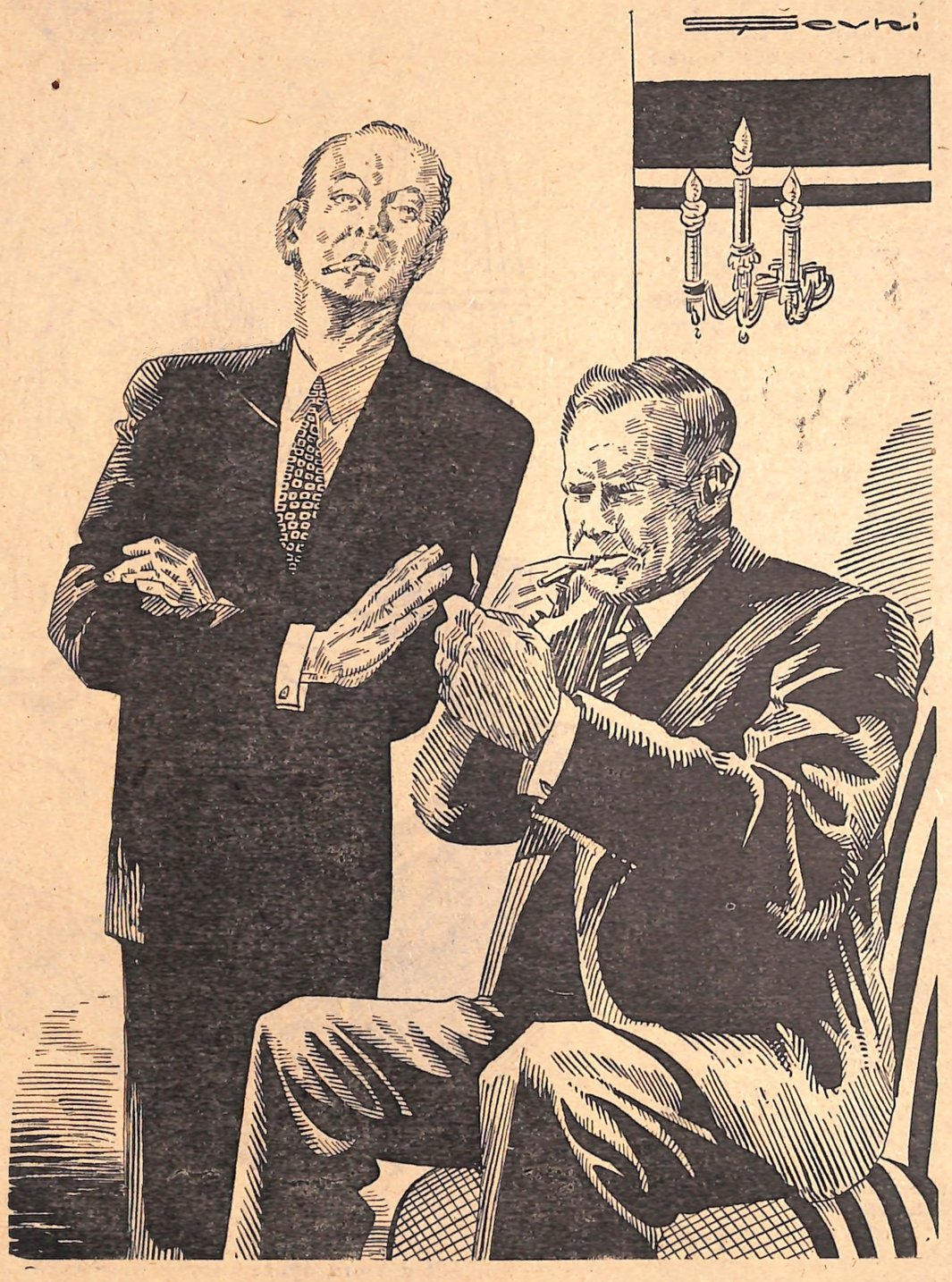

— Bizim kızı spor kulüplerine yazdırdık, hayır cemiyetlerine yazdırdık, Sanat enstitülerine yazdırdık, bir türlü zengin bir koca bulamadık...

— Bir kere de Demokrat Partiye yazdırsanız!

Alışkanlık

Yüksek sesle gazete okuyordu:

— Bir bıçaklama.. Gazetenizin filân tarihli nüshasında iddia edilen kahve suiistimali..

Karısı sözünü kesti:

— Ayol, bu ne biçim bıçaklama?

Adam duraladı. Dikkatle okudu ve sonra düzeltti:

— Affedersin karıcığım.. Açıklama imiş, alışkanlıkla bıçaklama okumuşum!

Niçin vermişler

Adanada çıkan "Keloğlan,, refikimizde kırk bin nüfuslu Hekimhan ilcesine tekel idaresinin bir buçuk kilo çay verdiğini okuyunca meseleyi Tekel Umum Müdürlüğünden sorduk:

— Doğrudus, dediler, biz ilcenin adına aldandık, hekimler çayıu aleyhinde olduğu için o ilceye az verdik, bundan sonra bol bol ıhlamur vereceğiz!

Teşekkür

İran Maarif nezareti, İstanbul üniversitesi Edebiyat Fakültesinde metinler şerhi profesörü Dr. Ali Nihat Tarlan'a İran edebiyatı üzerindeki neşriyatından dolayı resmen teşekkür etmiştir. Bu haberi gazetelerde okuyan Rıfkı Melûl, Ali Nihad'a sordu:

— Sebep hakikaten bu mu?

Ali Nihat güldü:

— Herhalde çay tirvakilliğim yüzünden kazandığım lâkabı da duymuşlar!

Son ümit !

— Sen bana «ikinci dünya harbi biter bitmez evleniriz» dememiş miydin?... Hâlâ ne düşünüyorsun?..

— Allah büyüktür sevgilim, belki üçüncü dünya harbi başlar!..

NEDEN?

Hariciyeden ahbabımdır. Merkezde bir kalemde çalıştık. Viyanada da arkadaşlık ettik. Ama, yaşca benden çok büyüktür. Emekliye ayrılalı epeyce oluyor, Bekâr bir adam.. Babadan kalma küçük bir hanın, üç dört dükkânın gelirini tekaüt maaşına eklediği için ozamandanberi çalışmadan rahat, kaygusuz yaşıyor.

Geç kalkar, öğleden sonra sokağa çıkar, bir iki dost ziyareti, akşama doğru kulübe düşer, biriç, bezik, poker, ne rasgelirse oynar, orada karnını doyurur, sinemaya, tiyatroya gitmeyecekse tramvaya atlar, evine döner..

Geçen gün hava güzeldi. Öğle yemeği dönüşü Harbiyeden Taksime kadar yürüyeyim, alafranga tâbiriyle biraz footing yapayım, dedim..

Eski Sipahi Ocağının önünde baktım, bizimki tin tin gidiyor.. Üstbaş yine tertemiz.. Elde altın saplı baston.. Ayakta beyaz getrler.. Bir tutam kar sanki inceltilmiş inceltilmiş de üst dudağının üstüne yapıştırılmış.. Pomadalı bıyıklar okadar muntazam ve kusursuz..

— Vay efendim, Suat bey efendiciğim böyle nereye?..

Mavi gözlerinde hüzün ve sevinç birbirine karışık, sertle yumuşak arası bir sesle cevap verdi:

— İhtirak yapıyoruz diyemiyeceğim.. Çünkü dil inkılâbına rağmen hâlâ softa lisanı kullandığıma hükmedersin.. Yakıyoruz azizim, vücuttaki zehirleri yakıyoruz.. Doktor hareket tavsiye etti. Damar sertliğine, böbrek kumlarına pek iyi imiş..

— Çok âlâ.. Maşallah havamıza da baksanıza.. İstanbul böyledir işte.. Nazar değmesin, insana kış ortasında öyle bir bahar sürprizi hazırlar ki..

— Ah neyleyeyim ki benim baharım, hayatımın baharı bir daha gelmiyecek!..

Teselli vermek istedim:

— Daha durun bakalım beyefendi, sizden ne yaşlılar bir delikanlı hayatı sürüp duruyorlar. Bizim büyük peder son büyük annemizi yetmiş üçünde almış.. Üstelik bir de çocuğu olmuş..

— Ozamanlar geçti dostum.. Biz kocadık, hem de adamakıllı kocadık..

— Suat beyefendi, bugün sizi çok kötümser görüyorum..

Bir an durdu Acı bir tebessümle yüzüme baktı:

— Nasıl kötümser olmıyayım abirader.. Birkaç gündür nereye gidiyorsam kovuluyorum..

— Anlayamadım, beyefendi..

— Bendenizin itiyatlarımı bilirsiniz.. Öğleden sonra evden fırlar, dost ahbap ziyaret eder, yüz verirlerse bir yerde çayımı içer, beşe altıya doğru da mutlaka kulüpte arzı endam ederim..

— Evet..

— Bilhassa Şekip paşa merhumun haremi.. Keramettin beyefendinin gelini.. Mütevelli zadelerin annesi.. Prenses Semine.. Madam Goldman, Madam Stavropulos hemen haftada üç dört gün rahatsız ettiğim insanlardır. Ha.. Sinsi sinsi neye güldüğünüzü anlıyorum.. Dostlarım hep kadın diye, değil mi?.. Ne yapayım efendim, o saatte beyler evde bulunmuyor ki.. evet, ne diyordum, senelerdenberi haftada iki üç defa rahatsız ettiğim insanlardır bunlar.. Fakat nezaman ziyaretlerine gitsem çırpınırlar, parçalanırlar, oyun derim oynarlar, sohbet derim konuşurlar, eksik olmasınlar, çok iyi kabul gösterirler, çok iltifat ederler, başka bir meziyetimiz yok ya, zahir onları meclûbeden nezaketimiz.. Fakat iki üç gündür vaziyet tamamiyle değişti. Kimin kapısını çalsam hizmetçiden, uşaktan ya «Rahatsız!» ya «Sokağa çıktı!» cevabını alıyorum.. Ne aksi tesadüf.. Hepsi de mi öyle.. İşin garibi bütün hizmetçilerin, uşakların yüzlerinde ve gözlerinde aynı gizli istihzayı seziyorum. Dudaklarının arasından «Hasta» veya «Evde yoklar!» lâkırdıları çıkarken tavırlarında bir şaşkınlık, bir tereddüt, sözlerini bir yalanlayış hali var.. Ne oldu? Bir Pot mu kırdım? Bir kusur mu işledim, nedir? Öyle bir sır, bir muamma ki bir türlü içinden çıkamıyorum..

İki üç dakika ikimiz de sustuk. Hiç konuşmadan Taksim bahçesinin önüne kadar yürüdük. Ansızın zihnimde bir şimşek çaktı. Fakat aklıma geleni söyleyip söylememek hususunda uzun bir iç mücadelesi geçirdim. İki üç defa yutkunduktan sonra:

— Suat beyefendi, dedim, dostlar başından ırak, size ölçmek istemem ama, hanımefendilerin, prensesin ve madamların sizi kabul etmekten çekinmelerinin sebebini keşfeder gibi oldum..

— Yok canım.. Söyle Allahaşkına.. Ben de meraktan kurtulayım..

Bir ipte üç canbaz!

İngiliz — Eyvahlar olsun, kendi bildiği gibi oynamaya başladı!

— Vallahi nasıl söyliyeyim bilmiyorum ki.. Dilim varmıyor.. Sizin galiba Tavşantaşındaki İstimlâk caddesinde cereyan eden son faciadan haberiniz yok!

— Hayır.. Ne olmuş?

— A.. Bunu herkes biliyor.. Nasıl oldu da siz işitmediniz!.

— Vallahi duymadım efendim, duysam neye saklayayım..

— Efendim, hanımcağızın biri yaşlıca bir zat olan âşıkını sık sık evine kabul edermiş. Geçen gece yine böyle muhabbet bezmindelerken biçare adam ani bir kalb kriziyle dünyaya gözlerini yumuvermiş.. Kadın deliye dönmüş.. Rezalet!.. Kapıdan sağ girip odasında can veren ölünün kendi evinde bulunuşunu izah edecek bir sebep göstermeğe imkân yok.. Hizmetçiye bilmem kaç yüz lira.. Kapıcıya onun iki misli.. Sabaha karşı cesedi sırtlayıp yakındaki arsaya götürmüşler.. Götürmüşler ama, ertesi gün iş meydana çıkıvermiş..

Dostum hayretle yüzüme baktı:

— Eveeet.. Sonra?

— Sonrası efendim, artık izaha hacet yok sanırım: Kıssadan hisseye intikal buyurmuşsunuzdur sanırım!

Suat bey, birden gözlerinin içine kadar kızardı, derin bir nefesle göğsünü şişirdi ve sol eliyle koluma yapıştı:

— Yani.. Yani ben de evlerinde ansızın ölüveririm, başlarına kalıveririm diye korkuyorlar, öyle mi?.. Şaşayım akıllarına!.. Ben.. Ben onların âşıkı mıyım?.. Zamparası mıyım?.. Ben.. Ben onların sadece dostu, ahbabıyım.. Sadece!

Okadar sinirlenmişti, okadar titriyordu ki, bayanların korktukları fena âkıbet sokak ortasında benim başıma gelecek diye ödüm patladı.. Bereket versin tramvaya.. Yaklaşan Şişli-Sirkeci tramvayına.. Nazik bir selâm ve kekeme bir kaç veda kelimesiyle kendimi zor kurtardım!

A. Hidayet Reel

Ali Veli, Mersin:

Amerikadan bir sürü eski elbise geldi. İki dolarlık elbiseye 26 lira vergi koymuşlar. Bunlar gümrükte yığıldı kaldı. Tüccar çekemiyor, bunun sonu ne olacak?

Marko Paşa:

Tüccarın çekemediğini fakir fukara çekecek!

★

Ali Rıza, İzmir:

Bizim de bir Şehir Tiyatrosu var. İlk eser olarak «Suçlu mu» piyesini seçmişler. Niçin?

Marko Paşa:

İzmir gibi bir ticaret merkezinde fena bir intihap değil de ondan! Ders olur!

★

Mürtaza Şopar, Edirne:

Üniversiteye muhtariyet verilecek deniyor. İhtiyarı yok muydu ki?

Marko Paşa:

Çoktu. Hattâ muhtarı da vardı. Şimdi buna bir «yet» ilâve ediliyor, yetişsin diye..

★

Kadri Ağır, Sivas:

Bir genç, sinema parası vermedi diye babasını dövmüş, hakikat mi?

Marko Paşa:

Hakikat ama, sinema parası vermedi diye değil, vaktinde kendisine sopayı çekmedi diye dövmüştür!

★

Mustafa Ağlar, Zonguldak:

Gangsterlik modası İstanbuldan buraya geçti, fakat nasıl?

Marko Paşa:

Bütün modalar gibi: Her halde bir kadın getirmiştir!

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

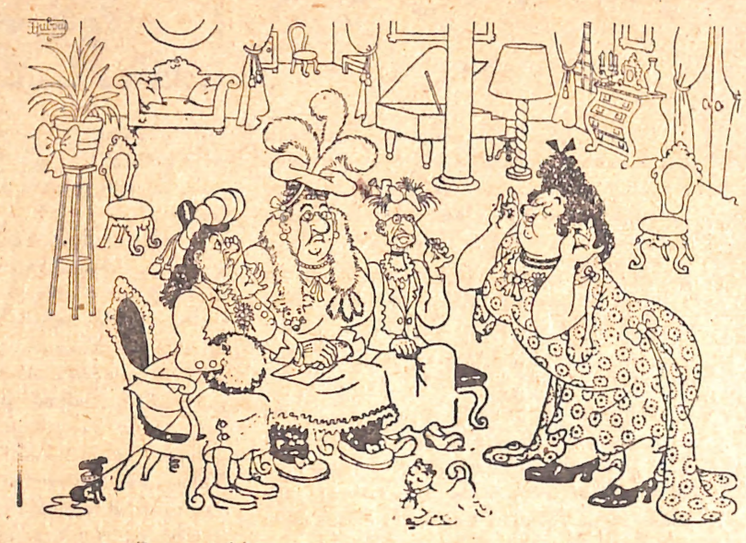

Kömürsüz Fransada:

— Kocam evlenmemizin yıldönümü dolayısiyle bir küpe aldı ki, görmeyin... Bütün taşları simsiyah kömürden!

— Eminim, bizim rejisör bana ihanet ediyor...
— Eh, sen de müthiş bir kıskançlık sahnesi yap!

Yazısız hikâye: Bir aşk böyle bitti!

Meğer Sevmek

Tefrika No. 20

Yazan : A. H. Reel

Hayır, o vakitler bunları düşünemezdi. Beceriksizliği yüzünden düştüğü havuzdan sırsıklam çekip çıkardığı pejmürde kıyafetli küçük kız için o türlü fedakârlıklara katlanmayı nasıl göze alabilirdi?

Fakat acaba, Maviş'i henüz hangi saikler ve sebepler altında birlikte yaşamak zorunda kaldığını keşfedemediği bu adamın elinden kurtarmak daha mı kolay olacaktı?

Bunlar sapılacak yolun nihayetini değilse bile orta yerini teşkil ediyordu. Şimdi önce genç kadınla birkaç dakika olsun başbaşa kalmanın bir çaresini bulmak lâzımdı. Onu dansa davet etmek akla ilk gelen basit ve klâsik usuldü ama, ya adam müsaade etmez, karısına:

— Otur, yoruldun!

Derse ilerideki teşebbüslerin topyekûn hepsine ânide sed çekilmiş olurdu. Onu bir kere şüphelendirmemek lâzımdı. Küçük bir vesveseye ve vehme kapılınca bütün müdafaa silâhlarını birden kullanmaya başlıyacağı muhakkaktı. Herhalde Seracettin bey donuk bakışlarını röntgenleştirerek Kadri'nin alnından içeriye tevcih etmiş, beyninin yumuşak girinti ve çıkıntıları arasında dolaşan henüz rüşeym halindeki fikirlerini okumuş olacak ki ansızın Maviş'e!

— Kalk, şu tangoyu da oynayıverelim!

Dedi ve onu koluna takarak kapıdan çıkardı, piste doğru sürükledi. Kadri, bir müddet ne yapacağını bilmez bir vaziyette vücudunun ve ruhunun takallüslerini yenmeğe uğraştı. Yaktığı sigarayı iki üç nefes çektikten sonra yere fırlatıp ayağiyle çiğnedi. Seracettin beyin kendisi için getirttiği viskiden bir yudum aldı. Hayır, hiçbir şeyle avunamıyordu. Antrenin boşluklarında garip akisler yaptıktan sonra baygın ve yaygın nağmeler halinde kapıdan kayıp kulaklarına kadar uzanan tangonun ahengi ruhunda tiksintiler, derisinin üzerinde ürpertiler yaratıyordu. Biçare Maviş o soğuk herifin kolları arasında kimbilir ne zoraki salınıyordu. Belki de hayır onu seviyordu. Ah bir kere anlasa, o muammayı çözebilse.. Bu adama genç kadın hangi kuvvetle bağlı idi? Minnet mi, sevgi mi, korku mu?

Uykudaki bir adamı, kuvvetli bir musiki birdenbire uyandırabilir. Fakat herhangi tatlı bir havanın vecdi içinde rüyalar âlemine intikal etmiş olan kimse de ses durunca, âletler susunca gözlerini açar. Santa Luçya'nın ihtizar halindeki bir hastanın nefes gibi parça parça dalga dalga eriyip gitmesi Kadrinin üzerinde bu tesiri yaptı. Birden hayat ile ve bulunduğu yerle irtibatını tesis etti. Dağılan aklını, fikrini başına topladı. Yerde ayaklarını oynattı. Masaya dayalı sağ kolunu gerdi, düzeltti, boşluktaki sol kolunu salladı. Enerjik bir insan tavrı takındı ve bekledi.

Müzik duralıdanberi epey zaman geçmişti. Dansa kalkanların hemen hepsi birer ikişer yerlerine dönmüşlerdi. Maviş ile Seracettin nerede kalmışlardı? Genç kadının mantosunun, çantasının da kendisi gibi iskemle ve masa bekçiliği ettiklerini göre göre, bulunduğu salonun üstünde bir odada oturduklarını bile bile tekrar gelmemeleri ihtimalini düşündü ve titredi. Yoksa ümidedilmedik bir hâdise, bir kaza mı olmuştu? Meselâ Maviş'in bir fenalık geçirmesi, bayılması ihtimali vardı. Giderken çok renksiz ve heyecanlı görünüyordu. Ama, böyle bir hal ortalığı telâşa verir ve bu telâş muhakkak sapa bir vaziyette de olsa bulunduğu salona kadar sirayet edebilirdi.

Ne ise, çok şükür korktuklarından hiçbiri olmamıştı. Maviş önde, Seracettin arkada kapıdan içeriye girdiler. Fakat genç kadın gerçekten bir sinir buhranı geçirmiş kadar gayri tabiî ve perişandı. Seracettin, geç kalmalarının sebebini izah lûtfunda bulundu:

— Küçük hanımı, dedi, tuvalete götürdük.. Bugünlerde bilmiyorum neden, bazı anormal halleri var.. Evvelce hiç te böyle değildi.. Baksanıza.. âdeta titriyor.. Halbuki ne burası, ne de dışarısı hiç te soğuk değil!..

Karısının mantosunu almak için arkasını dönüp eğildi. O anda Maviş vücudundan bir elektrik cereyanı geçiyormuş gibi makineleşti. Deminki halsizliğinden, bitkinliğinden umulmayacak bir hızla sağ elini korsajına götürüp oradan aldığı bir şeyi Kadrinin boşta sallanan sol kolunun avucuna sıkıştırdı. Bu küçücük bir kâğıt parçası, minimini bir pusula idi.

Genç adam da aynı hızla kâğıdı ceketinin cebine atıverdi. Seracettin manto iki elinde gergin bir vaziyette geriye döndüğü zaman Maviş te Kadri de yüzlerini sahte bir tebessümle süslemişlerdi. Genç kadın hafifçe çevrilip belinin üst kısmını arkaya vererek omuzlarını kocasına uzattı. İki eliyle önünü kavuşturup iskemlesine oturdu. Kadri bir lâkırdı söylemiş olmak için:

— Sahi geciktiniz!

Dedi. Düşüncesinin ikinci kısmını ortaya atmamak için bereket versin dimağına tam zamanında hükmetti. Yoksa ardından «Merak ettim!» i de bastıracaktı. Kocası yanında iken ona merak etmek düşer miydi? Zaten sesi titriyordu. Bu, müthiş bir falso olacak, adam mutlaka şüphelenecekti. Artık orada duramazdı. Lâkin birdenbire kalkıp gitmek te münasebetsiz bir hareket teşkil etmiyecek miydi? İnsan, kuşkulanınca en mâkul kararları bile yersiz ve mantıksız bulur. Kadri de şu anda böyle bir ruhî halet içinde idi. Bununla beraber zihnini en fazla meşgul eden, benliğini kurt gibi kemiren mesele o kâğıt parçasının ihtiva ettiği satırlardı. Maviş onları nasıl ve nerede yazmıştı? Bu satırlarla bir vaitte mi bulunuyor, yoksa bir felâket mi haber veriyor, artık kendisiyle uğraşmamasını, yolunun üstüne çıkmamasını, tesadüf ettiği yerde görmemezliğe gelmesi icabettiğini mi bildiriyordu?

Hay Allah müstahakını versin, ötede davetlileri olduğunu büsbütün unutmuştu. Bundan daha mühim bir mazeret mi olurdu? Yavaş yavaş müsaade istemesi için değil, birden yerinden sıçrayıp kalkması için bile kâfi gelebilirdi. Sandalyesinde ağır ağır doğruldu:

— Affedersiniz Seracettin bey, dedi, hem sizi fazla rahatsız etmemek, hem de misafirlerimi daha ziyade bekletmemek için izin istiyeceğim,. Muhterem kuzinim de her halde bu lûtfu benden esirgemezler. Uzun bir hasreti tabiî bu kadarcık bir görüşme ile telâfi kabil olmaz. İnşallah bize buyurun, Maviş her halde köşkün yolunu unutmamıştır. Babamla şimdi bahçenin öbür tarafındaki küçük kısımda oturuyoruz.

Seracettin bey çoktanberi böyle bir hareketi bekliyormuş gibi, ayağa kalkmak işinde hemen Kadriyi takibetti. Sinsi sinsi gülüşünden vücuduna dağılan titremeler bilhassa omuzlarında toplanıyordu:

— *Arkası var* —

Bankamıza yatıracağınız

Devlet Tahvilleri

Bankamıza yatıracağınız

Para

demektir.

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Broşür isteyiniz.

Sizi Saadete Götüren

PUDRANIZIN RENGİ Hangisidir.

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

YAPI VE KREDİ BANKASI

Devlet Tahvilleri gelirlerini aylık olarak peşinen ödüyor.

Broşür isteyiniz.

1946

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yedirinız. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

GEBELİK

Artık her gün bahardan bir yeni müjdedir. Artık her sabah gözümüzü daha aydınlık, daha ılık, daha canlı bir dünyaya açacağız.. Toprak ana, çiçeklere, çimenlere gebedir.

Unutmayınız ki, her ayın 7 si de yeni bir ümide, yeni bir zenginlik ümidine gebedir.

Millî Piyango, yıllardır sevindirdiği insanlarla millî sevincin kaynağı oluyor.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

BİRA

İçkilerin en hafifidir.

Daima Birayı

Tercih

ediniz.

TEKEL

İYİMSERLE KÖTÜMSER

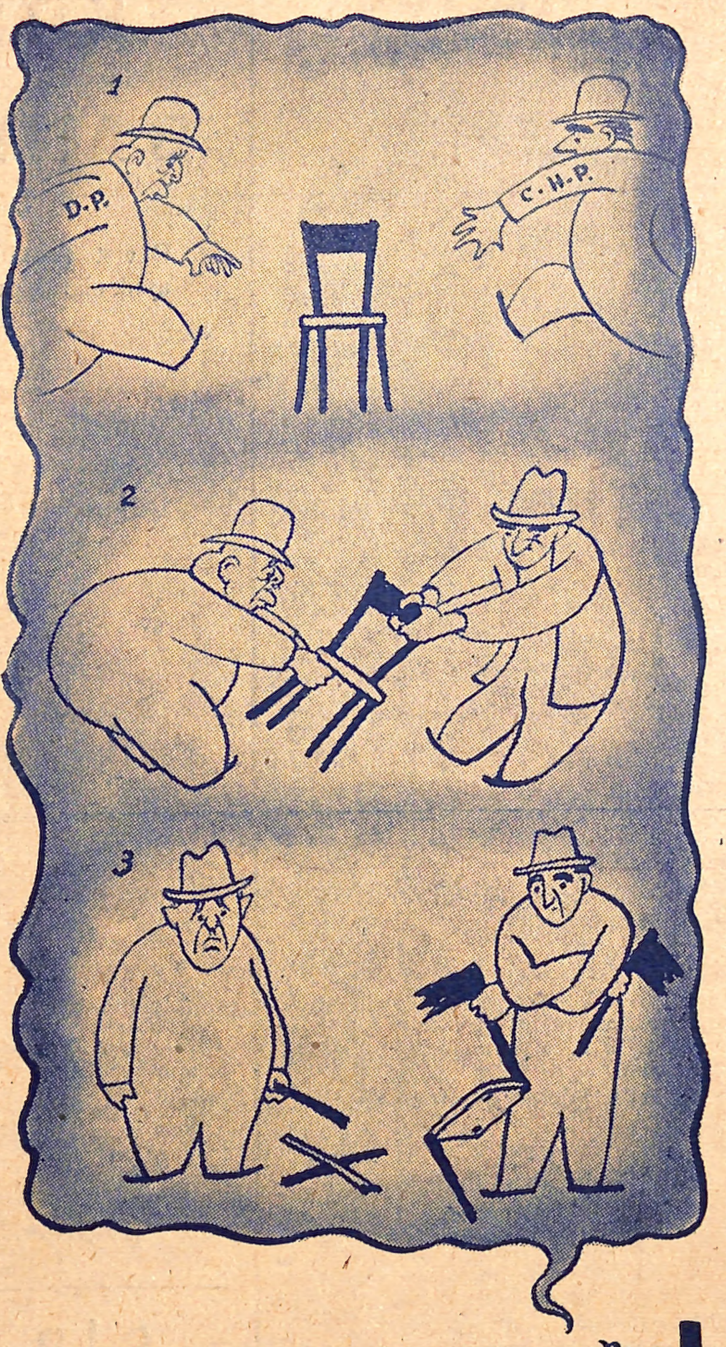

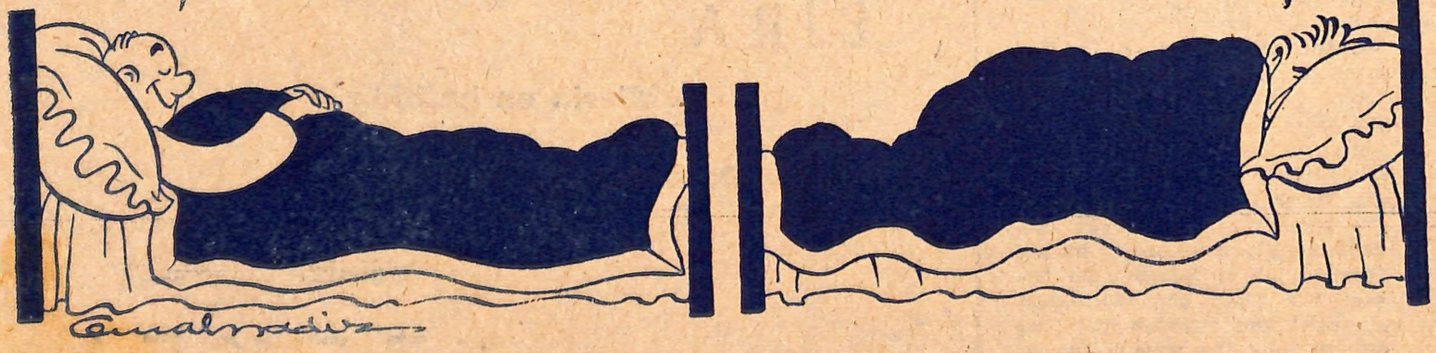

İYİMSERLE KÖTÜMSERİN RÜYASI!..